

Global Storybooks

globalstorybooks.net

A nap, amikor a városba

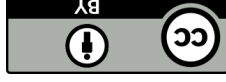
költöztem / The day I left home

for the city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

👤 Brian Wambi

📖 Boglárka Vermeki (hu)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

A nap, amikor a városba
költöztem
The day I left home for the city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

👤 Brian Wambi

📖 Boglárka Vermeki

|| 3

🗨 Magyar (hu) / English (en)

A falum kis buszmegállója tele volt emberekkel és zsúfolt buszokkal. A földön még rengeteg csomag volt, amit be kellett pakolni. A sofőrök a buszuk úti céljának nevét kiabálták.

...

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

“City! City! Going west!” I heard a tout shouting.
That was the bus I needed to catch.

...

“A városba! A városba! Nyugat felé!” - kiáltotta
egyikük. Ez volt az a busz, amit el kellett érnem.

A városba tartó busz már majdnem tele volt, de még sok ember próbált felszállni rá. Néhányan a busz aljába, mások pedig a csomagtartóra tették a táskáikat.

...

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

A busz hamar megtelt újra. Hamarosan visszamegy keletre. A legfontosabb dolog számomra most az, hogy megtaláljam a nagybátyám házát.

...

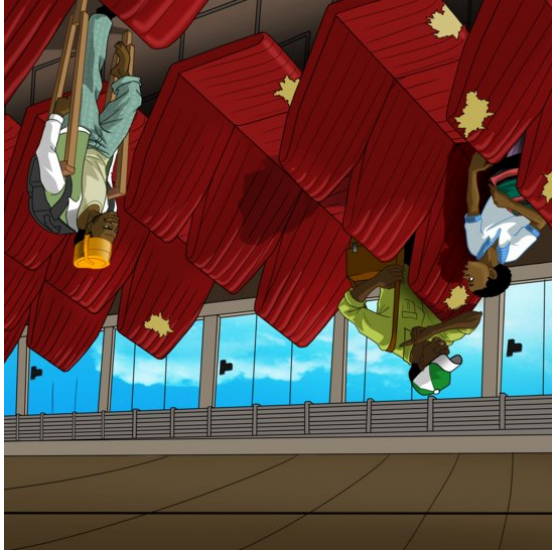
The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

Sok új utas szorongatta jegyét, miközben helyet kerestek maguknak. Kisgyermekes anyukák próbáltak kényelmesen elhelyezkedni a hosszú út elött.

...

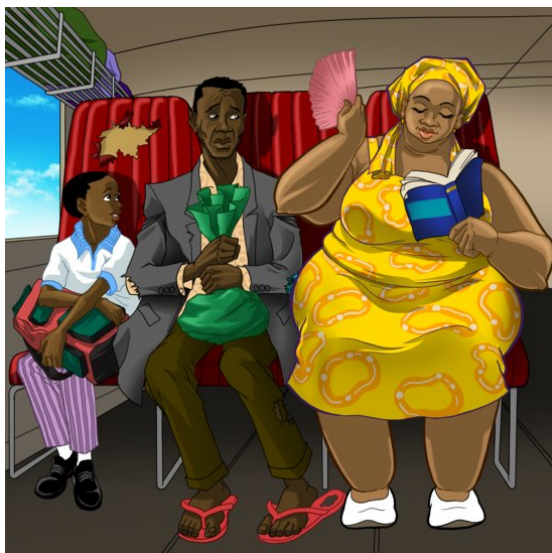
New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

Kilenc óra múlva nagy csörömpölésre ébredtem, és arra, hogy hívják az utasokat, akik a falumba mennék vissza. Megfogtam a kis táskámat, és leugrottam a buszról.

...

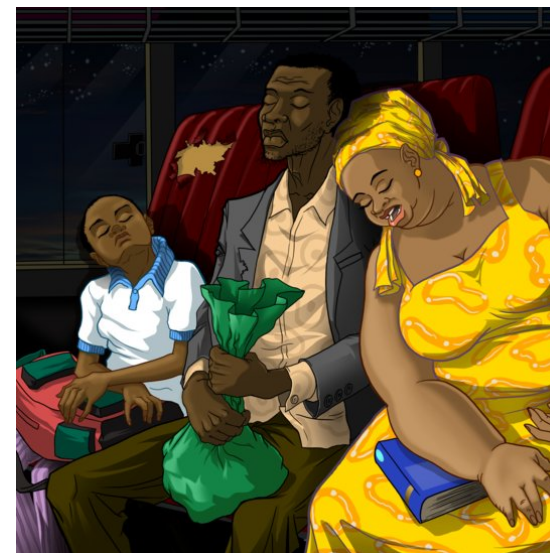
Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

Benyomtam magam egy ablak melletti ülésre. A mellettem ülő férfi egy zöld műanyag szatyrot szorongatott. Régi szandált és kopott kabátot viselt, idegesnek tűnt.

...

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

Útközben próbáltam megtanulni a hely nevét, ahol a nagybátyám élt a városban. Még álmomban is ezt motyogtam.

...

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

Amikor kinéztem az ablakon, akkor értettem meg, hogy elhagyom a falut, ahol felnöttem. A nagyvárosba megyek.

...

I looked outside the bus and realised that I was leaving my village, the place where I had grown up. I was going to the big city.

Almomban visszatérem az otthonomba. Vajon anyukám biztonságban lesz? A nyulaim hoznak pénzt a házhoz? Az öcsém meg fogja locsolni a fáimat?

...

But my mind drifted back home. Will my mother be safe? Will my rabbits fetch any money? Will my brother remember to water my tree seedlings?

Mindenki beszállt és elfoglalta helyét. A buszra árusok nyomakodtak fel, hogy áruikat eladják az utasoknak. Mindegyik az árujának a nevét kiabálta. Nagyon viccesen hangoztak nekem ezek a szavak.

...

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

Miközben utaztunk, egyre melegebb lett a buszon. Becsuktam a szememet és abban reménykedtem, hogy el tudok majd aludni.

...

As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

Néhány utas italt, mások édességet vettek és elkezdtek enni. Azok, akiknek nem volt pénzük, mint például én, csak nézték őket.

...

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

Ahogy a busz elhagyta a buszmegállót, kibámultam az ablakon. Azon tűnődtem, hogy vajon visszajövök-e még a falumba.

...

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

Az árusításnak akkor lett vége, amikor a busz dudálni kezdett. Ezzel jelezte a sofőr, hogy készen állunk az indulásra. Rákiáltott az árusokra, hogy szálljanak le.

...

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

Az árusok egymást összenyomva szálltak le a buszról. Néhányan éppen a visszajárót adták oda az utasoknak, mások még az utolsó pillanatban is próbáltak eladni valamit.

...

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.